

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **A. J.**

dot. wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 25 września 2023 r., kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 10 stycznia 2023 r., sygn. akt IV Ka 1173/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald Jeżyce w Poznaniu

z dnia 9 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 115/22,

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne;
- 3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. K.C. - Kancelaria Adwokacka w P. – kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) – w tym 23% VAT-tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald Jeżyce w Poznaniu wydał w dniu 9 sierpnia 2022 r., sygn. III K 115/22, wyrok łączny w odniesieniu do A. J. skazanego prawomocnie 9 wyrokami. Sąd sprowadził kary wymierzone trzema spośród nich do kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i kary wymierzone kolejnymi

czterema wyrokami do drugiej kary łącznej 4 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, umarzając postępowanie w pozostałym zakresie.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca A. J. i zarzucił wyrokowi łącznemu rażącą niewspółmierność obu kar łącznych wymierzonych skazanemu z brakiem poszanowania zasad leżących u podstaw ich wymiaru, w szczególności z pominięciem zasady pełnej absorpcji i wadliwego wyważenia innych dyrektyw określonych w art. 85a k.k. Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie łagodniejszych kar łącznych, to jest kar z zastosowaniem pełnej absorpcji i innych dyrektyw określonych w art. 85a k.k., a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy w Poznaniu, wyrokiem z dnia 10 stycznia 2023 r., sygn. IV Ka 1173/22, orzekł o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy. Apelację własną wniósł także sam A. J. Apelacja ta nie została wymieniona w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu oraz w uzasadnieniu tego wyroku.

Wyrok Sądu odwoławczego został z kolei zaskarżony kasacją obrońcy A. J. W kasacji sformułowano zarzut rażącego i mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenia prawa procesowego, to jest art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 436 k.p.k. i art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, polegającego na nierozpoznaniu przez Sąd Okręgowy w Poznaniu apelacji własnej skazanego A. J. i wskazanych tam zarzutów oraz przedstawionej przez skazanego argumentacji i ograniczenie się do rozpoznania apelacji obrońcy skazanego i podniesionych w niej zarzutów, pomimo wskazania przez obrońcę o złożeniu apelacji własnej skazanego, co skutkowało przeprowadzeniem nieprawidłowej kontroli odwoławczej wyroku łącznego sądu *meriti*, a także rażącym naruszeniem prawa skazanego do obrony.

Obrońca sformułował w kasacji także zarzut ewentualny - rażącego naruszenia prawa procesowego, to jest art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegającego na jego niezastosowaniu i utrzymaniu w mocy wyroku Sądu pierwszej instancji, pomimo iż z uwagi na zaistniałe w toku postępowania przed Sądem *meriti* uchybienia przepisom postępowania, orzeczenie Sądu pierwszej instancji było rażąco niesprawiedliwe i surowe oraz podlegało uchyleniu w całości.

Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów obrony związanych z obroną z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Prokurator Rejonowy Poznań-Grunwald w Poznaniu wniósł w pisemnej odpowiedzi na kasację o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W przedmiotowej sprawie doszło do pominięcia apelacji własnej skazanego przez sąd odwoławczy. Apelacja ta nie została wymieniona w wyroku i jego uzasadnieniu jako przedmiot rozpoznania. Uchybienie to ma postać rażącego naruszenia prawa opisanego w zarzucie kasacji. Wprawdzie art. 523 § 1 k.p.k. pozwala na uwzględnienie kasacji w sytuacji, gdy doszło do rażącego naruszenia prawa, ale formułuje ponadto drugi warunek w postaci istotnego wpływu zaistniałego uchybienia na treść wyroku. Rozważenia zatem wymagało, czy taki wpływ miał lub choćby mógł mieć miejsce. Analizując treść apelacji obrońcy skazanego i apelacji własnej A. J. stwierdzić należy, że w obu apelacjach podniesiono tożsame zarzuty skierowane przeciwko wymiarowi kar łącznych i niezastosowaniu przy ich kreowaniu w większym stopniu zasady absorpcji. W kasacji obrońcy skazanego przy tym, te same zarzuty zostały rozwinięte i znacznie szerzej uzasadnione. W tym stanie rzeczy uznać trzeba, że uchybienie do którego doszło w toku postępowania odwoławczego nie miało wpływu na treść zaskarżonego kasacją wyroku.

Zarzuty rażącej surowości orzeczonych kar łącznych zostały rozpoznane przez Sąd odwoławczy, czego dowodzi treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu. Nie można podzielić także drugiego, ewentualnego zarzutu kasacji, odwołującego się do rażącej niesprawiedliwości orzeczenia Sądu Okręgowego. Sam wymiar kar łącznych, i ich ewentualna niewspółmierność nie mogą natomiast stanowić podstawy zarzutu kasacji zgodnie z treścią art. 523 § 1 *in fine* k.p.k.

W tym stanie rzeczy oddalono kasację obrońcy A. J.

[ms]

